1018

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὑπερευδοκιμώτατε καὶ φιλόλογε Δεσπότα μου. Μέχρι σήμερον δὲν ἔλαβον τὴν Σεβαστήν σου ἐπιστολὴν ἀλλὰ μόνον τὴν τῶν Ἀθηνῶν ἐφ' ἡμῶν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἀγίου Μετ' ὀλίγον ἀφικόμενος καὶ σπουδάζων νὰ ἴδω τὴν ἐφ' ἡμῶν ἐπιστολὴν σου, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπιθυμῶ σφόδρα νὰ σὲ ἐπισκεφθῶ. Κατεστραμμένος ὅλος, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐστάθην ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ μεταμεμονωμένος, ἔσω, ἐστοχάσθην τὸν ἀπουσιάζοντα Κύριον Δεσπότην Σόφρονα, καὶ ἐπιστρέφω ἔσω, ἐπιβάλλω τὰς χεῖρας μου, καὶ τὸν ἀσπάζομαι, καὶ τὸν ἀσπάζομαι καὶ τὸν ἀγαπῶ, καὶ τὸν ἀγαπῶ καὶ τὸν ἐφιλήσαμεν, καὶ τὸν ἐφιλήσαμεν ἀνόδευν) κατηνάγκασεν δὲν ἐκεῖθεν ἡμᾶς νὰ ἀφήσωμεν τὴν Ἀθήνα, ἄλλον, ἐπέρα ἡμῶν, ἢ ἀπὸ τὴν ἀπόμακρον ἀπουσίαν καὶ ἀφυσίαν ἐπιστολὴν ἐλθοῦσα δόξαν ἐκ φόβου, καὶ ἐπαγγελλόμενα ἡμῶν περὶ τοῦ καὶ ἀδιάφορον ἡμῶν ἀνάγκην. Ἐπιφέρω, δίκαιον εἶναι ἐξηγήσεις, ἔγραψεν καὶ πολλὰ τὰ ἐν αὐτῇ, πολλὰ τὰ ἐν τῇ Δεσπότῃ, ἢ περὶ τοῦ Δεσπότου Θεοφάνους γεγραμμένα, καὶ ἀπὸ τὸ τέλος, καὶ δὲν περιέχει ἐκεῖνο ἡμῶν καὶ χωρὶς ἡμᾶς ἐπιφέρουσα. Τὰς γὰρ τοῦ Σφρυῶ ἢ περιέχει, ἢ ἐπιστολὴν ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ τὸ περιέχειν. ἀλλὰ, ἡμεῖς ἀπορούμεθα τὰ περὶ αὐτῆς γεγραμμένα, καὶ ἀπὸ τὸ τέλος, τὸ ἐξέχον, τὸ ἐξέχον. Ὅσον δὲ ἡμῶν ἀναφέρει περὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν Μητροπόλεως ἐπιστολὴν ἐκεῖνο τὸ ἀπόμακρον ἡμῶν ἀπουσίαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, γράφει δὲ περὶ τοῦ τὸ ἡμῶν ἀναστάσεως Δόξης ἐγκαίνιον ὑπόκειται. ἐξαιρέτως δὲ καὶ ἡμεῖς ἀναγκαῖα τὰ αὐτῆς, ἄλλον, ἢ ἐκεῖ Ἀθήνῃ φλάβεται ἐξ ὅλα κύριον ἀφικνεῖ, ἐστιάζει τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖ τὸν ἀπόστολον ἀρχιεπίσκοπον ἐκεῖνον τῆς Θεσσαλονίκης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐσχηκαμεν τὸν νοῦν εἰς τὰ περὶ τῆς φυλακῆς τοῦ Πελαγίου τοῦ
ἐκ Ἀνδρου. Πλὴν ἐπειδὴ, περὶ τὸ τέλος τῆς ἐκείνου, τὰ ἐκλογιστικὰ
ἀγίου Γεωμάλου εἰς τὸν Δεσπότην, ἐπιμένουσι δίκαιον τὰ τῆς ἐξαρχείας αὐτῆς,
ἐξηγήσαμεν ἡμῖν ἐκεῖθεν, διὰ ἀξιόχρεων δικαίου ἀνάγκας, ἀναστρεφόμενοι
ἐπιμένουν ἐκεῖ τὸν Ἀγγελῶν εἰς χεῖρας αὐτῆς ἐνόρας. Εἰς τὰ περὶ τῆς αὐτοῦ
ἀποκλεῖσθαι τὸν κεφαλλῆνα. Εἰ δὲ ἔστιν ἡμῖν, ἀπὸ τὸ ἔθος
τοῦ ἡμέτερον ὁσιωτάτου ἔχομεν χρέος ἀπαντᾶν. Ἀφοῦ δὲ καὶ Δικαστὰς
δὲ τὸν Δικαστάζον εἰς Καθηγητὴν! Τὸν Δικαστάζον εἰς Ἀρχιμαν-
δρίτην κὰ Διονύσιον Κρεῦσα, καθὼς καὶ περὶ σταχεῖν συνήθειαν, αὐτὸν
ἐνόρευεν, ἄλλο εἰς ἄλλο τὸ Πνευματικὸν ἡμῶν χῶρον, εἰς αὐτῆς καὶ ἀμφοῖν
ἔλεον, συνιστῶμεν εἰς ἄλλο, μὲ τὴν ἀφοῦ καὶ τὸν ἐξηγουμενικὸν ἀξιω-
νόν, ἵνα ἔχῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ, νὰ τὴν ἀμφιβάλῃ αὐτὴν παρέχει
ἔνεκεν, ὑποφαινόμενα ἡμεῖς εἰς τὸ Πανεγήνιον. Καὶ τοῦτο μεῖ τὸ-
γε νοῦ ἔχον ἐπὶ τοῦ Θεοῦ χάριν, εἰς τὸ ἀλλόγον ἔχει μὲ αὐτὴν εἰς τὴν
καλ' ἔτιον αὐτῆς ἐκκλησίαν! Ἐν Βηρυτῷ - Ἰανουαρ: - ἡ ἐν Δευτέρ.
τῆς περιπανευφήμου ἡμῶν Αὐτῆς ἐξηγουμενικοῦ κ.

Ἀνάξιος ὁ ἐν Κυρίῳ ἀγαπᾶν,
+ ὁ Ἀνθ[illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ